

kvindernes medindflydelse på de politiske beslutningsprocesser og af bæredygtigheden i forvaltning af de naturressourcer, som udnyttes i fødevarerproduktionen. På grund af fødevarerproduktionens særlige karakter med store arbejdsbyrder for kvinder og de mange enkeltbedrifter har fødevarer-topmødet særlige muligheder for at gøre en indsats på disse områder.

Regeringen vil derfor endvidere i forberedelsen af topmødet arbejde for, at bæredygtig fødevarerproduktion, forskning i fødevarersektoren, formidlingen af forskningsresultaterne og inddragelsen af landbefolkningerne i beslutningsprocessen prioriteres højt i topmødets sluttekster.

Regeringen vil også understrege, at fattigdomsbekæmpelse, demokrati, respekt for menneskerettigheder og god regeringsførelse udgør grundlæggende betingelser for, at der kan ske en stabil udvikling af fødevarersektoren, således at der opnås fødevarer-sikkerhed for alle. Jeg vil i det følgende fremhæve nogle særlige vigtige aspekter:

Den danske regering lægger afgørende vægt på, at de mennesker, der skal medvirke til at forbedre forsynings-sikkerheden, til stadighed tages med på råd i beslutningsprocesserne, og at deres erfaring om en bæredygtig og lønsom anvendelse af naturressourcerne bliver brugt i deres lokalområder.

Regeringen er derfor tilfreds med, at der samtidig med opnåelse af fødevarer-sikkerhed sker en forøgelse af beskæftigelsen og indtjeningen i landdistrikterne både inden for og uden for fødevarersektoren. Det er derfor tilfredsstillende, at behovet for ressourcetilførsel til landdistrikterne bliver anerkendt i handlingsplanen, og en sådan politik vil netop lykkes bedre, hvis der er sikret landbefolkningerne demokratisk deltagelse i beslutningsprocesserne.

Vi noterede også med tilfredshed, at det har været muligt at sikre grundlæggende vilkår for fødevarer-sikkerhed – såsom fattigdomsbekæmpelse og kvindernes lige adgang til produktionsmidlerne – en fremtrædende plads i handlingsplanen.

Regeringen lægger også vægt på, at der i slutdokumentet opnås enighed om, at menneskerettigheder skal respekteres, at hver enkelt regering påtager sig et ansvar for på demokratisk vis at udforme gennemskuelige retsregler og føre en økonomisk politik, som bistår de enkelte borgere i at opnå fødevarer-sikkerhed; men disse emner har desværre givet anledning til vanskeligheder under de forberedende forhandlinger.

Det vil være muligt at få indsat en markant målsætning om styrkelse af jordbrugs-, skovbrugs- og fiskeriforskning i topmødeteksterne, men det bør samtidig understreges, at forskning i sig selv ikke er nok. For det første skal repræsentanterne for brugerne inddrages i en vurdering af, om forskningen er relevant, og for det andet skal forskningen formidles til brugerne. Effektive formidlingssystemer har vist sig at være et afgørende middel til opnåelse af ikke blot højere produktivitet, men også for anvendelsen af behovet for mere bæredygtige produktionsmetoder.

Regeringen anser det derfor for positivt, at der er opnået bred enighed om de afsnit i teksten, der omhandler bæredygtig fødevarerproduktion, men regeringen finder samtidig, at der mere konkret bør arbejdes videre med bæredygtighedsbegrebet for at sikre en ensartet forståelse og fortolkning i alle dele af verden.

Regeringen finder, at arbejdet med bevaring og bæredygtig udnyttelse af genetiske ressourcer i både land- og havmiljø kan bidrage væsentligt til en forbedring af fødevarer-sikkerheden, og lægger vægt på dette samt på, at arbejdet i videst muligt omfang sker gennem konventioner for biologisk diversitet.

Den danske regering finder, at liberalisering af verdenshandelen vil medføre betydelige fordele, men er også opmærksom på, at mange udviklingslande frygter, at liberalisering af verdenshandelen vil føre til forringet fødevarer-sikkerhed for de fattigste og for de fødevarer-importerende lande. Mange udviklingslande er endvidere skeptiske over for inddragelse af miljøhensyn i handelspolitikken.

Udviklingslandene bør i så vidt omfang, de selv ønsker det, inddrages i at nyde godt af den internationale frihandel, som understøttes af verdenshandelsorganisationen WTO, og som sigter mod en global økonomisk udvikling uden de velfærdstab, som er forbundet med national protektionisme.

Det er imidlertid forbundet med væsentlige fordele for en række udviklingslande at opbygge en stabil egenproduktion af fødevarer, og udviklingslandene bør have mulighed for at foretage en vis afskærmning af deres markeder, så længe denne opbygning står på, ligesom det internationale samfund bør yde bistand til opbygningen. På den måde styrkes den dobbeltrolle for landbrug og fiskeri med hensyn til fødevarerproduktionen og med hensyn til skabelse af indkomst og beskæftigelse i landområ-